

# РЕШЕНИЕ

№ 3929

гр. София, 11.08.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в**  
публично заседание на 20.07.2011 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова**

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **6094** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството е по чл.145 и сл. от АПК вр. чл.203 и сл.АПК и чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.**

Образувано е **първоначално** по искова молба на С. С. К. от гр.Р. против Н. и М. на З. с искане за осъждане на Н. да му заплати вреди следствие от отмененото решение на Н. №275 от 24.01.2006г., представляващи лихви върху платените пенсии за болест от 02.01.2006г. до 28.01.2008г., които пенсии са общо в размер на 10 262, 42лв. и съответно които лихви са в размер на 1518,92лв.. Посочената сума е обща лихва и представлява следните лихви: лихва от 1381,61лв. върху пенсията за болест от 389,18лв. за 18 месеца от 02.01.2006г. до 01.07.2007г.; 46,67лв. лихва за пенсията за 3 месеца от по 428,10лв. от 01.07.2007г. до 01.10.2007г., както и лихва от 90.64лв. за сумата 470,91лв. за 4 месеца пенсия от 01.10.2007г. до 28.01.2008г..Освен лихвата се претендира първоначално обезщетение за пропускани ползи и неимуществени вреди общо от 3000лв. за периода от 02.01.2006г. до 28.01.2008г. от незаконосъобразни действия и бездействия на Н. изразяващи се в това, че лицето не е получило навреме пенсията си, което е довело до невъзможност да се лекува и е влошило здравословното му състояние.

С разпореждане от 19.08.2010г. производството по делото е било оставено без движение с оглед констатирани нередовности по исковете по отношение на двамата ответници, размера на неимуществените вреди и отделно размера на пропуснати ползи, както и твърдените общо действия и бездействия на първия ответник.

С молба от 09.09.2010г. ищецът посочва, че претенцията му е само към Н., не и към МЗ. Предвид липсата на изрично изявление по въпроса- съдът е дал указания с разпореждане от 10.09.2010г. ищецът да посочи дали към втория ответник оттегля или се отказва от иска си.

С молба от 30.09.2010г. ищецът е заявил, че претенцията относно лихвите е насочена към Н. и поради това „не конституира МЗ”.

Ответната страна първоначално с писмо на л.26 и 27 посочва, че единствената сума платена на ищеца е разноски по адм.дело, с предмет отмененото решение на Н.. Посочва, че Н. не е изплащало главница от 10 262,48лв..Предполага се, че тази сума е преведена на лицето от НОИ-Р. отдел „Пенсии”. Възражава се, че Н. следва да плати лихвите върху главницата, независимо от отмененото решение на Н., тъй като същото е основание за издаването на друг акт-разпореждането на НОИ за отпускането на пенсия. В случая вредите са от спряна пенсия и тя не е изплащана въз основа на друго разпореждане на друг орган, а не на Н.. Възражава се, че ако се търсят лихви следва да се претендират не по ЗОДОВ, а по общия исков ред. Оспорва се и общата претенция за неимуществени вреди и пропуснати ползи.

След становището на ответника е направено ново уточнение на исковата претенция с молба на л.31, че сумата от 3000лв. е за причинени неимуществени вреди за болки и страдания за периода от 2 години, когато лицето не е можело да получава прекратената си пенсия по болест. Уточнено е, че претендираните пропуснати ползи са в размер на 1000лв., представляващи разноски за операции, лечение и разходи за диагностика, като се сочи, че тези вреди са следствие „конкретен акт на административния орган -закъснението от 2 години на изплатената пенсия, причинено от незаконосъобразното решение на Н.”. Сочи се, че за тези вреди -пропуснати ползи и неимуществени вреди се ангажира и отговорността на М. на З. в качеството му на по-висш контролен орган и същото се претендира, че носи солидарна отговорност редом с първия ответник.

С разпореждане на съда от 14.12.2010г. отново ищецът е бил задължен да посочи откъде следва солидарната отговорност, доколкото принципът е разделна отговорност и когато има солидарна отговорност следва същата да е разписана от конкретна правна норма.

С нова молба от 29.12.2010г. на л.71- ищецът визира като основание за солидарна отговорност чл.121 ЗЗД.

С ново поредно определение на състава от **31.01.2011г.** на л.77- производството е оставено без движение с конкретни ясни указания ищецът да посочи по отношение на МЗ за кои свои действия и бездействия отговаря, доколкото по АПК вр. ЗОДОВ няма солидарна отговорност, както и по отношение на 1000лв. пропуснати ползи -да се посочи конкретно какви са вредите -от какви разходи за операции, диагностика и т.н.

С молба от 08.02.2011г. на л.79 се цитират определени разпоредби от ПУОРООМЕРРКМЕ-напр. чл.3, че експертизата се извършва от ТЕЛК, чл.101, ал.2 от ЗЗ-че медицинската експертиза се организира и ръководи от Министъра на З.. Относно обезщетението за пропуснати ползи се преповтарят изложените общи постановки без конкретни пропуснати ползи да се визират- какви оперативни намеси не са извършени например поради несвоевременно получената пенсия.

**Административен съд С.-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:**

По пункт 2 и 3-относно отговорността на Н. и МЗ за пропуснати ползи -не е изпълнено определението на съда от 31.01.2011г. на л.77- не са посочени конкретни оперативни намеси, които неплатената пенсия е осуетила и до какви вреди от общата сума от 1000лв. са довели. Отделно не са посочени кои точно действия и бездействия на Н. и МЗ -се свързват с тези вреди. Посочените текстове от правилника и закона - са общи контролни разпоредби. Същите водят до противоречие между последното уточнение на исковата молба и първоначално изложеното- че вредите са следствие от неизплащане на пенсиите т.е. веднъж се говори, че са следствие от бездействие, друг път се визира незаконосъобразното и отменено решение на Н. - т.е. има противоречие в обстоятелствената част на исковата молба и петитума и същото не е отстранено, за да се разгледа иска по същество. В случая както е указано на ищеца с определение - отговорността не може да се претендира евентуално или алтернативно т.е. съдът до изчерпване на възможностите да търси причинителя на вредите и съответно да ангажира отговорността му било в лицето на Н., било в лицето на МЗ. Отговорността не може да бъде и солидарна. Цитираният чл.121 ЗЗД е неприложим за административния деликт, където всеки един субект отговаря при наличието само на определени юридически факти-незаконосъобразни акт, действие или бездействие. Когато се касае за контролно правомощие например от страна на МЗ - то не следва да бъде

общо, а конкретно действие, което например Министерът е следвало да упражни и след като не го е упражнил е причинил вреди. В случая общата повеля за контрол на Министъра върху дейността на Н. -не представлява изпълнение на задължението в исковата молба да се посочи вредоносния факт, именно поради което исковата молба страда все още от нередовност и производството в тази част следва да се прекрати. Същото се отнася и за неимуществените вреди, макар да са дефинирани на 3000лв. отново не е ясно същите от чие действие, бездействие или акт на Н. или МЗ се претендират за да може съдът в хода на съдебното следствие да установи доказана или не - е тази претенция на ищеца.

Единствено надлежна е претенцията за лихви -знае се върху каква главница се претендират, какво представлява същата /неизплащаните пенсии/ и съответно за кой период. В тази връзка се визира, че вредата е следствие от незаконосъобразното ЕР на Н. 0786, което е отменено.

**По същество** съдът намира, че липсва причинна връзка между вредите и посоченото ЕР. За да достигне до този изводът съдът съобрази следното: Не е спорно, че с решение №15 от 12.02.2008г. по адм.дело №858 по описа на АССГ за 2007г. е отменено ЕР на Н.№0786 от заседание 211 от 2111.2006г. определящо 30%ТРН /заб.вместо 54%ТРН по ЕР на ТЕЛК 0275 от 24.01.2006г./ и преписката е върната за ново произнасяне по съображения, че решението не е постановено от специализиран състав по водещото заболяване.

След връщане на преписката Н. се произнася с решение №0141 от 3.021 от 06.02.2009г. и определя 68% ТРН.

До ЕР на Н. №0786 лицето е получавало лична пенсия за инвалидност в размер на 389,18лв., която с **разпореждане №10815 от 27.04.2007г. е била прекратена.**

Следователно неполучаването на пенсията - е пряко следствие от разпореждане №10815-л.15, което разпореждане е издадено от Ръководителя на ТП-Р. отдел „Пенсии”- при НОИ. Това разпореждане не е оспорено като незаконосъобразно и не е отменено. От него дори ищецът не търси вреди, но **въз основа на същото се прекратява изплащането на пенсията.** Вярно е, че отмененото ЕР на Н. е послужило за постановяването на разпореждането, но дали правилно е било взето това разпореждане- предвид факта, че ЕР на Н. не е било влязло в сила /като обжалвано/ и впоследствие е било отменено от АССГ -са въпроси по законосъобразността на друг акт. Самият факт, че друг орган е изплатил пенсии- показва, че този орган е отговорен. В тази насока вредите следва да се търсят от този орган, тъй като са причинени от неговия акт.

С оглед изложеното искът е неоснователен и следва да се отхвърли.

Водим съдът

**РЕШИ:**

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ поради неизпълнени указания и нередовност искова молба на С. С. К. от гр.Р. против Националната експертна лекарска комисия /ТЕЛК/ и М. на З. /МЗ/ за осъждането на двамата ответници солидарно да заплатят обезщетение за пропускани ползи от 1000лв. и неимуществени вреди от 3000лв. за периода от 02.01.2006г. до 28.01.2008г. от незаконосъобразни действия и бездействия на Н. и неизпълнени контролни функции на МЗ, довели до това лицето да не е получило навреме пенсията и предизвикало невъзможност да се лекува и ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ДЕЛОТО в тази част.

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА искова молба на С. С. К. от гр.Р. против Н. за осъждането на ответника да му заплати вреди следствие от отмененото решение на Н. №275 от 24.01.2006г., които вреди представляват лихви върху платените пенсии за болест в размер на 10 262, 42лв. от 02.01.2006г. до 28.01.2008г. и които лихви общо са в размер на 1518,92лв., представляващи както следва: лихва от 1381,61лв. върху пенсията за болест от 389,18лв. за 18 месеца от 02.01.2006г. до 01.07.2007г.; 46,67лв. лихва за пенсията за 3 месеца от по 428,10лв. от 01.07.2007г. до 01.10.2007г., както и лихва от 90.64лв. за сумата 470,91лв. за 4 месеца пенсия от 01.10.2007г. до 28.01.2008г..

Решението в първата му част има характер на определение и подлежи на обжалване в 7-дневен срок с частна жалба чрез АССГ пред ВАС от съобщаването му, докато в отхвърлителната част подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен спор по същия ред.

Преписи на страните.

Съдия: